

כשושנה בין הקוצים שהם הקלי' העושים דין. **אֲדוּמָה** פי' גִּזְרַת דֵּינָא שהיא חותכת וגוזרת הדין.

**תְּמִימָה**, מֵאֵי תְּמִימָה מדוע כתוב תמימה, הרי כבר כתוב אשר אין בה מום? **כָּמֹה דִּתְנִינָן** כמו שלמדנו, **שׁוֹר תָּם וְשׁוֹר מוּעָד**. שׁוֹר תָּם דֵּינָא רְפִיא דין רפה. **שׁוֹר מוּעָד דֵּינָא קְשֵׁיא** דין קשה. **אוּף הָכָא**, תְּמִימָה דֵּינָא רְפִיא, גְּבוּרָה תְּתֵאָה, גם כאן, מה שכתב תמימה פי' דין רפה, מלכות התחתונה שהיא בחי' רחל העומדת מהחזה דז"א ולמטה, ושם החסדים מגולים, ולכן מתמתקים דיניה ונקראת דינא רפוא, **דָּא הִיא תְּמִימָה** וזו היא תמימה לפי שפועלת הדין ברחמים. **גְּבוּרָה עֲלָאָה דָּא הִיא דֵּינָא קְשֵׁיא** גבורה עליונה זו היא דין קשה, פי' פרצוף לאה שעומדת מחזה דז"א ולמעלה, ושם החסדים סתומים ביסוד אמא ולכן דיניה קשים, **וְהִיא יַד הַחֲזָקָה תְּקִיפָא** הקשה בדיניה, שבאה מיד החזקה דז"א מצד הגבורה.


**אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם**, כָּמֹה דָּאתָ אָמַר כמו שנאמר (שיר השירים **כָּלֵךְ יָפָה רְעִיתִי וּמוּם אֵין בָּהּ**, שכאשר השכינה היא למעלה באצילות ולא ירדה למטה בקליפות אז אין בשכינה אחיות הקלי', וא"כ ע"ל בגימ' מאה ספירות של ז"א שמתקנים את השכינה **אֲשֶׁר לֹא עָלָה עֲלֶיהָ עוֹל**, **עַל כְּתִיב**, כָּמֹה דָּאתָ אָמַר על כתוב חסר ו' כמו שאתה אומר (שמואל ב כג) **וַיִּנָּאם הַגִּבּוֹר הַזֶּה הוֹקֵם עַל**, ודרשו חז"ל שנאמר זה על דוד המלך שתיקן

הלימוד  היומי

מאֵה בִּרְכוֹת גִּימ' ע"ל לתיקון השכינה הקדושה? **מֵאֵי טַעְמָא** וּמֵה הַטַּעַם שֶׁזוֹ"א מֵתֻקֵּן אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה **בְּגִין דְּהִיא שְׁלוּמֵי אַמּוּנֵי יִשְׂרָאֵל** הַיּוֹת וְהִיא מִשְׁלֵמַת אֶת הַסְּפִירוֹת דו"א הַנִּקְרָא יִשְׂרָאֵל, **וְעָלֶיהָ פִּי לָאוּ הִיא אֶלָּא עֲמִיה**. לֹא כִּךְ מִמֶּשׁ עֲלֶיהָ. אֲלֵא עִימָהּ, וּמִשׁ"כ וְלֹא עֲלָה עֲלֶיהָ עוֹל, פִּי שֶׁזוֹ"א שֶׁנִּקְרָא "על" מֵאֵה סְפִירוֹת לֹא עֲלָה עֲלֶיהָ בְּסוּד יַחּוּד אֲלֵא עוֹמֵד עִימָהּ אַח' בִּאֲח' בְּלֹא יַחּוּד. **אַשֶּׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עַל הַיִּינוּ דְּכֶתִיב** זֶה מִשׁ"כ, (עֲמוּס ה) **בְּתוֹלֵת יִשְׂרָאֵל** הִיא הַשְּׂכִינָה עֲדִיין הִיא בְּתוֹלָה לְגַבֵּי זו"א שֶׁנִּקְרָא יִשְׂרָאֵל, (בְּרֵאשִׁית כד) **בְּתוֹלָה וְאִישׁ לֹא יִדְעָהּ** זו"א שֶׁנִּקְרָא אִישׁ לֹא יִדְעָהּ בְּסוּד יַחּוּד.

פרשת חוקת ק"פ ע"ב

## רעיא מהימנא

**פְּרָה אֲדוּמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם וְגו'** שְׂכַל עֲנִינֵי הַפְּרָה שֶׁתִּתְּלַבֵּשׁ הַמַּלְכוּת דְּקְדוּשָׁה תוֹךְ קְלִיפַת נוּגָה, וְתִבְרַר וְתוּצִיא הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁנִּשְׁאָרוּ בְּתוֹכָהּ, וְכֵן הַמְּלֹאכָה אֲשֶׁר הָאָדָם עוֹשֶׂה בְּשֶׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל, מִבְּרַר נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה מִתּוֹךְ הַקְּלִי' ע"י הו"ק, אֲבָל בְּיוֹם שִׁבְ"ק **אָסוּר לְחַרוֹשׁ בְּשַׁבַּת חֲרִישָׁה דְּשׁוּר** וְכֵן שָׂאֵר מִלְּאֲכוֹת, **דְּאֵתְמַר, עַל גַּבֵּי חֲרָשׁוֹ חוֹרְשִׁים**. כִּי כָל הָעֲבוּדָה הִיא כְּדִי לְבַרֵּר בִּירוּרִים וּבִשְׁב"ק אֵין בִּירוּרִים, (תְּהִלִּים קכט) שַׁע"י חֲרִישָׁה בְּשַׁבַּת אוֹ שָׂאֵר מִלְּאֲכָה גּוֹרֵם שֶׁתְּצַטְרַךְ הַמַּלְכוּת לְצֵאת מִן הַקְּדוּשָׁה אֶל הַקְּלִיפּוֹת וּלְבַרֵּר הַבִּירוּרִים. **וְשִׁכְנִיתָ תִּתְאַה, אִיהִי פְּרָה הַלִּימוּד**  הַיּוֹמִי

**אָדוּמָה, מִסְטָרָא דְגִבּוֹרָה** והשכינה התחתונה שהיא פרה אדומה היא מצד הגבורה כי היא מבררת את הרפ"ח ניצוצות שבנוגה. **תְּמִימָה מִסְטָרָא דְחֶסֶד, דְּאִיהוּ דְרָגָא דְאַבְרָהָם** תמימה מצד החסד שהיא מדרגת אברהם אבינו איש חסד, **דְּאִתְמַר בֵּיהּ שְׁנֵי שְׁנֵי בּוּ (בראשית יז) הַתְּהִלָּה לְפָנַי וְהָיָה תָמִים. אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוֹם, מִסְטָרָא דְעִמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא** מצד העמוד האמצעי שהוא הת"ת. **אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עוֹל, מִסְטָרָא דְשְׂכִינְתָא עֲלָתָהּ** מצד השכינה העליונה שהיא הבינה סוד יום השבת שהמלכות עולה לשם, **דְּאִיהִי חִירוּ בְּאִתְרֵי דְאִיהִי שְׁלֵטָא** שהיא נקראת חירות במקום שהיא שולטת, ושם נאמר, **וְהָזֵר הֶקְרֵב, לִית רְשׁוּ לְסִטְרָא אַחֲרָא לְשֵׁלְטָתָהּ** והזר הקרב יומת שאין רשות לסטרא אחרא לשלוט. **לָא שְׁטָן, וְלָא מְשַׁחִית, וְלָא מְלֻאךְ הַמּוֹת** כי בבינה אין שום אחיזה לחיצונים, **דְּאִינוּן מִסְטָרָא דְגִיְהֵנָם** שהם מצד הגיהנם שהוא נח ביום שב"ק. (ע"כ רעיא מהימנא).

**וַנְתַּתֶּם אוֹתָהּ אֶל אֶלְעֶזֶר,** ואמרו רז"ל **מִצְוֹתָהּ בִּסְגָן, וְאוֹקְמוּהָ** ומצות פרה אדומה בסגן שהוא אלעזר ששורשו מחסדים דיסוד דאימא שבז"א וכבר ביארו סוד זה החכמים. **מֵאִי טַעְמָא לִיהּ וְלָא לְאַהֲרֹן** מה הטעם שנותנים את מצות פרה הסגן אלעזר ולא לאהרן הכהן שהוא מאבא ולא מאימא? **אַלְא אַהֲרֹן שׁוֹשְׁבֵינָא דְמִטְרוֹנִיתָא** אלא אהרן הכהן הוא שושבין של המלכה הגורם ליחוד השכינה עם ז"א, וכבר אמרנו שענין פרה אדומה הוא לברר ניצוצי הקדושה ולא ליחד את זו"ן. **וְעוֹד, דְּאַהֲרֹן לָא**

הלימוד  היומי

**אֶתִּי מִסְטָרָא דְטָהוֹר, אֶלָּא (קע"ז ע"ב) מִסְטָרָא דְקָדוּשׁ** ועוד מסביר הוזה"ק מדוע לא עסק אהרן בפרה, היות והוא לא בא מצד הטהרה שהיא בחי חסד דגבורה אלא מצד "קדוש" שהקדושה היא מגבורה דחסד, **וּבְגִין דְדָא אֶתִּיָּא לְטָהָרָה, לָא אֶתִּיָּהִיב לֵיהּ** ולפי שהפרה באה לטהר מצד החסד דגבורה, שע"ז מרחקים את הקליפות ואחיות החיצוניים, לכן לא ניתנה לאהרן הכהן שהוא החסד הגמור בסוד אבא עילאה, ושאר הכהנים שיש להם שורש לאחיוהו בחסד דאימא יכולים לפעול בה.

**כָּל מְלָה דְהָאִי פָּרָה הִיא בְּשִׁבְעַ** כל דבר במעשה הפרה הוא בשבע, דהיינו, **ז' כְּבוֹסִים וְכוּ'** כלומר שבפרשת פרה מוזכר שבע פעמים פרה, שבע פעמים שריפה, שבע פעמים הזאה, שבע פעמים כיבוסים, שבע פעמים טהרה, שבע פעמים טומאה, שבעה כהנים, ולכן נקראת הפרה "בת שבע" כנודע, **וְהָא אֶתְמַר** וכבר למדנו את זה לעיל בפרשת "אחרי מות", **מַאי טַעְמָא** ומה הטעם בשבע, **בְּגִין דְהִיא שְׁבַע שְׁנֵי שְׁמִטָּה** לפי שהמלכות היא סוד שבע שנות שמיטה, שהיא כוללת בתוכה ז' ספירות דז"א, **וּבֵת שְׁבַע אֶתְקָרִי** והמלכות נקראת בת שבע כי היא אחת משבעה ספירות אלו וכללותם בה, **וְעַל דָּא כָּל עוֹבְדֵי בְּשִׁבְעַ** ועל כן כל מעשי הפרה נזכרים בתורה שבע פעמים לרמוז את הז' ספירות שבמלכות. **תָּא חֲזִי** בא וראה, **כָּל מַאי דְאֶתְעֵבִיד מִהָאִי פָּרָה** כל מה שנעשה מפרה זו, המטרה היא **בְּגִין לְדַבְּאָהּ וְלָא לְקַדְשָׁא** כדי לטהר את האדם מהטומאה ולהסיר מעליו אחיות הקליפות ולא בא כדי לקדש את האדם ולהוסיף קדושה על קדושתו, **וְאִף עַל גַּב דְאֶתִּיָּהִיב לְסַנְּן** ואע"פ שניתנה

הלימוד  היומי